

Festa de la Vellesa del 1974

(Foto J. Dantí)

La Festa de la Vellesa

El seu origen i els seus fundadors eren com un ressò de l'època del romanticisme. Els seus oradors encara en fan servir els tòpics: «cabells blancs»...

Però... seiem una estona i pensem tocant de peus a terra. L'era de l'oci i de la jubilació és ací. Els no vells, no maten de generositat, atenció i afecte als més grans. (Un exemple simptomàtic: Els més joves amb cotxe; els més grans, massa sovint a peu).

Abans dividien el món entre socialistes i capitalistes.

Avui, entre els que s'atipen i els que passen gana.

Demà tal volta i per falta de principis entre els poderosos joves i els madurs, i els impotents i desgraciats vells.

No es tracta, doncs d'ensenyar-los com en un aparador, ni de fer una festa. Creiem que val la pena aprofitar la realitat minsa dels nostres homenatges, i, treient-los-hi el que pot estar passat de moda, fer reeixir els seus valors pedagògics i l'avinentesa que representa de cara a unes perspectives de futur i a una reflexió de present.

Els grans tenen els mateixos drets que els joves: Tenen dret a viure, a ser feliços i a ser estimats. Els grans haurien de tenir els seus centres d'esplai, on podrien relacionar-se amb els del seu món, en contra de la necessitat de viure aïllats i tancats a casa.

La nostra atenció als més grans els hauria d'empènyer a ser més alegres i comprensius entre ells i els més joves.

No els hauria de manca mai l'assistència religiosa...

La Comissió